

Creația artistică — expresie a spiritului revoluționar

„Pe baza faptelor, a realităților, putem afirma cu îndreptățită mindrie că Partidul Comunist Român își îndeplinește cu cinste misiunea istorică de a conduce întreaga națiune română pe calca edificării socialismului și comunismului, a bunăstării și fericirii poporului!”

Aceste cuvinte, rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu la consfătuirea de lucru pe problemele muncii organizatorice și politico-educative care a avut loc la Mangalia, în zilele de 2—3 august, își găsesc o strălucită argumentare în memorabilul document de partid care este cuvîntarea secretarului general al partidului la această consfătuire, magistrală analiză a realităților operei de edificare a socialismului în România, ca și în întreaga strategie a conducerii acestei opere de către partid.

Consfătuirea a avut loc în perioada premergătoare mării noastre sărbători naționale. La 23 August 1944, forțele patriotice din România, la chemarea comunistilor, folosind condițiile interne și internaționale favorabile, au răsturnat dominația hitleristă, regimul antinațional aservit fascismului, au realizat revoluția antifascistă și antiimperialistă, de eliberare socială și națională, care avea să se transforme treptat, din voința celor mulți — altădată exploatați și asupriți —, într-o amplă și profundă prefacere a întregii vieți sociale, în revoluția socialistă românească.

Consfătuirea a avut loc la puțină vreme după ce am aniversat un alt eveniment istoric: în iulie s-au împlinit 18 ani de la Congresul al IX-lea al partidului, congres care, incredințind conducerea partidului tovarășului Nicolae Ceaușescu, a răspuns astfel unei necesități arzătoare, aceea de a imprima întregii munci a partidului, a tuturor constructorilor socialismului, spiritul novator, revoluționar, antidogmatic, singurul în măsură să asigure dinamizarea forțelor creatoare ale întregului popor, ridicarea activității de reorganizare socialistă a societății pe o treaptă superioară, racordarea acestei activități la cerințele obiective ale epocii moderne. Congresul al IX-lea rămîne înscris cu litere de aur în istoria partidului, a țării, drept congresul independenței și demnității naționale, al democrației socialiste, al libertății de cercetare, de gândire și de creație, organic unită cu angajarea militantă, responsabilă. Totodată, acesta a fost punctul de pornire al ridicării pe o treaptă superioară a unității dialectice dintre politica internă și politica externă, în acești 18 ani partidul nostru, România socialistă realizînd — în primul rînd prin acțiunile și glasul conducătorului partidului — cea mai dinamică politică externă românească din întreaga istorie, contribuind la soluționarea unora dintre cele mai complicate probleme ale vieții internaționale, afirmînd mai răspicat decît oricînd voința de colaborare, de bună vecinătate, de pace care animă întregul nostru popor.

Ne este prezentă mereu în memorie, ne călăuzește permanent activitatea istorică Expunere a secretarului general al partidului la plenara din iunie 1982 a Comitetului Central. Expunerea a aprofundat orientările fundamentale ale politicii interne și externe, ale întregii lupte a partidului, a statului, a poporului, pentru înfăptuirea mărețelor obiective stabilite în Programul partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism.

Strategia conducerii de către partid a tuturor domeniilor vieții economico-sociale a impus un șir de analize care s-au materializat în numeroasele con-

sfătuirii de lucru organizate din inițiativa secretarului general al partidului, în cadrul cărora au fost formulate indicații concrete, rodnice, privind problemele și soluțiile acestora, soluții creatoare, necesare realizării unei noi calități a muncii și a vieții.

De o importanță hotărâtoare pentru întreaga dezvoltare economico-socială a țării se dovedesc de pe acum a fi hotărârile plenarei Comitetului Central din iunie 1983 și legile adoptate de recenta sesiune a Marii Adunări Naționale, privind aplicarea tot mai fermă a noului mecanisme financiar, rentabilizarea întregii activități economice, vastul program de ameliorare a solului, operă de anvergură națională. Cea mai recentă dintre aceste analize se referă la munca organizatorică, la politica de cadre și la munca politico-educativă a partidului, activități care constituie un tot unitar și a căror valoare rezidă în înseși rezultatele obținute în dezvoltarea economico-socială a țării și — acesta fiind obiectivul nostru cel mai important — în formarea omului nou, constructor conștient al socialismului și comunismului.

Consfătuirea, magistrala cuvîntare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, au dat răspuns unora dintre cele mai acute întrebări ale acestei perioade.

„Înfăptuirea Programului partidului, făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea spre comunism, cer ca fiecare comunist să muncească, să lupte și să trăiască în spirit revoluționar! Trebuie să înțelegem că lupta revoluționară nu s-a încheiat odată cu răsturnarea claselor asupritoare și cucerirea puterii. Aceasta a constituit numai o etapă —, c drept, foarte importantă dar numai o etapă a luptei revoluționare. (...)

Acum ne găsim într-o etapă superioară a construcției socialiste, în care avem de rezolvat probleme hotărâtoare pentru destinul patriei noastre socialiste. Pornind de la aceasta, este necesar ca și activitatea partidului, a membrilor de partid să se ridice la un nivel nou, să fie pătrunsă de un spirit revoluționar militant, necesar înfăptuirii neabătute a Programului partidului, ridicării patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație, întăririi suveranității și independenței sale.

Trebuie deci să avem permanent în vedere că procesul revoluționar, lupta revoluționară nu s-au încheiat — ci ele continuă în noile condiții istorice.“

Pe baza acestei analize de o extraordinară clarviziune, secretarul general al partidului ne arată că, față de marile realizări obținute în dezvoltarea patriei noastre socialiste, poate fi constatată o anumită rămînere în urmă a conștiinței revoluționare.

Această constatare impune „să luăm măsurile corespunzătoare, să desfășurăm o activitate politico-educativă, în primul rînd în partid, dar și cu întregul popor, pentru formarea conștiinței omului nou, constructor conștient al noii orînduirii sociale. (...) Propaganda noastră trebuie să arate cu toată claritatea că socialismul nu este un marș triumfător, ci un drum de muncă și luptă revoluționară.

În societate, în conștiința oamenilor au rămas unele maladii ale trecutului. De aceea, activitatea politico-educativă trebuie să combată cu fermitate toate concepțiile burgheze, mistice, tendința de a trăi fără muncă, diferite mentalități înapoiate în muncă și viață. (...) În același timp, din afară, pe diferite căi, are loc o activitate susținută din partea cuceririlor imperialiste, de poluare morală și intelectuală. Propaganda noastră de partid, activitatea politico-educativă trebuie să nea răspuns și să înarmeze pe toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, întregul popor în vederea înțelegerii juste și a delimitării de vechile concepții și mentalități înapoiate, de activitatea contrarevoluționară, de poluare morală și intelectuală desfășurată din afară. Să punem cu putere în evidență superioritatea orînduirii noastre, pe baza faptelor, a realităților materiale și spirituale, să înarmăm întregul popor cu concepția nouă despre viață, despre comportarea în muncă, în societate, cu o concepție revoluționară în activitatea de ridicare a patriei noastre pe o nouă treaptă superioară de dezvoltare !“

Prin întreg fondul ei de idei de o înaltă valoare, cuvîntarea este un îndreptar. o călăuză în activitatea practică, pentru toți comuniștii, pentru toți oamenii muncii, pentru toți cărturarii patriei. Pentru oamenii de artă și cultură, aceste idei trebuie să facă obiectul unor profunde meditații, ele fiind în același timp generoase surse ale inspirației creatoare. Dealtfel, secretarul general al partidului precizează că ele privesc nu numai economia sau construcțiile, industria sau agricultura, ci „poate mai mult și în primul rînd arta, cultura, învățămîntul, sectoare esențiale pentru formarea și educarea poporului nostru, ca un popor liber, constructor conștient al socialismului și comunismului“.

Secretarul general al partidului dezvoltă pe larg, în cuvîntare, problematica întăririi rolului conducător al partidului, subliniază necesitatea respectării neabătute de către toți a legilor țării și a hotărîrilor de partid, clarifică necesitatea unirii organice a spiritului revoluționar cu competența profesională. Evidențierea rolului hotărîtor, în întreaga operă de edificare a noii orînduirii, al revoluționarilor

de profesie, care au determinat întotdeauna mersul înainte, ceea ce este valabil și astăzi, precum și a adevărului că numai competența unită cu spiritul revoluționar, cu un ideal social pe măsura omului, sînt în stare să asigure victoria deplină a socialismului, înflorirea patriei, toate acestea trebuie să devină o preocupare majoră, centrală a creatorilor operelor literar-artistice.

Cuvîntarea secretarului general al partidului cuprinde referiri de deosebită însemnătate principală privind rezolvarea problemei naționale în România socialistă, necesitatea educării tuturor fiilor țării, indiferent de naționalitate, în spiritul patriotismului revoluționar, al concepției înaintate despre lume și societate.

„O atenție deosebită trebuie să acordăm combaterii oricăror forme de naționalism, rasism, antisemitism, de învrăjbită a oamenilor muncii, a popoarelor. Este bine cunoscut că toate acestea au constituit și constituie și astăzi o armă în mina cercurilor reacționare imperialiste, a acelor care doresc să mențină dominația și asuprirea altor popoare... Să punem cu putere în evidență rezolvarea justă a problemei naționale în România, asigurarea deplinei egalități în drepturi între toți cetățenii patriei, fără deosebire de naționalitate. Avem asemenea realizări, avem asemenea realități care produc mîndrie partidului și poporului nostru, care sînt cunoscute și admirate de prietenii noștri și recunoscute — chiar dacă nu le plac — de dușmanii noștri. Trebuie să acționăm în așa fel încît fiecare cetățean al patriei noastre să înțeleagă că numai și numai unindu-și forțele, indiferent de naționalitate — în uzină, în sat, în unitatea în care-și desfășoară activitatea — înfăptuim neabătut politica partidului, asigurăm dezvoltarea și ridicarea bunăstării generale a poporului. Fiecare să înțeleagă că viitorul său se află aici, în România, că viitorul ni-l construim noi, oamenii muncii, înregul popor, fără deosebire de naționalitate, aici și nicăieri în altă țară, că nimeni nu poate și nu se va putea amesteca vreodată în problemele României! Noi vom hotări și vom asigura victoria comunismului în patria noastră !..

Să împletim educarea generală cu spiritul patriotic, al dragostei față de trecutul glorios de luptă a poporului nostru, care în cele mai grele timpuri a știut să înfrîngă orice greutăți, să-și asigure existența, dezvoltarea economică și socială, formarea statului național, trecerea la făurirea socialismului și să înainteze ferm spre comunism.

O atenție deosebită trebuie să acordăm formării tinerei generații pentru muncă, pentru luptă, educării ei în spirit revoluționar...“

Creatorii bunurilor spirituale trebuie să acorde o mare atenție, să studieze temeinic indicațiile cuprinse în cuvîntare privind conținutul manifestărilor prilejuite de Festivalul național „Cîntarea României“, rolul presei, al radioteleviziunii, al tuturor unităților culturale, care „...incepînd de la Teatrul Național, de la Opera Română, pînă la ultimul cămin cultural din cea mai îndepărtată comună sau din cel mai îndepărtat sat“, trebuie să devină, fiecare, „un centru al educației revoluționare, patriotice, de formare a omului nou.“

Desigur, misiunea istorică a comuniștilor, deci și misiunea creatorilor de artă comuniști, e să îmbunătățească realitatea însăși. Dar tocmai pentru a obține acest rezultat este absolut necesar ca operele literar-artistice, romanul, cinematografia, teatrul să aducă în fața publicului eroi reprezentativi, modele demne de urmat, personaje purtătoare ale valorilor supreme ale socialismului și comunismului. **„Poporul — în care tineretul are un rol de seamă — oamenii muncii sînt cei care au realizat tot ceea ce am obținut în dezvoltarea socialistă a patriei noastre. Ei sînt eroii care trebuie să-și aibă locul în film, în teatru, în poezie, în artă, în literatură, în pictură, în toate domeniile creației artistice !“**

Sărbătorim, așadar, aniversarea revoluției din august și împlinirea a 18 ani de la Congresul al IX-lea al partidului sub semnul afirmării tot mai hotărîte, în întreaga activitate economico-socială și politico-educativă, a spiritului revoluționar, cerință obiectivă a dezvoltării societății noastre spre țelurile stabilite de partid, de însăși revoluția noastră. Creația artistică trebuie să fie o expresie majoră a spiritului revoluționar. Oamenii de artă și cultură, alături de toți cetățenii patriei, indiferent de naționalitate, își unesc și mai strîns rîndurile în jurul partidului, al secretarului său general. Ei vor da patriei noi opere, demne de măreția epocii pe care o trăim, ai cărei făuritori — și nu spectatori — fi sînt, sub steagul revoluționar al partidului, sub tricolorul revoluționar, contribuind astfel, prin uneltele lor de muncă specifice, la înfăptuirea idealului comunist de reorganizare a vieții, a societății, „potrivit legilor frumosului“.

